

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 118.

Tiende Session.

32te Møde.

Mandagen den 16de Novbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Alberti: Den ærede Ordførers Bemærkning angaaende mit Forslag indeholder, saavidt jeg veed, en Bekræftelse af Rigtigheden af mit Anførte; thi dersom Forslaget i og for sig havde været forkasteligt, saa vilde han vist ikke have savnet Grunde, dertimod; nu holder han sig blot til den formelle Bemærkning, at Forslaget er kommet fra mig som et enkelt Medlem. Jeg troer nu ikke, at et saadant Forslags Stilling eller Antagelse af Thinget staaer i Strid med andre Præcedenter; vi have ofte her i Salen havt Forslag, stillede af enkelte Medlemmer, til folkelige Anstalter, ikke just til Anstalter, der ere udgaade fra Regjeringen, og disse Forslags Stilling har man mødt med den samme formelle Erindring, hvormed den ærede Ordfører ogsaa taften er rykket frem mod mig, men Thinget har ved gjentagne Afstemninger tilbagevisti denne Besværelse som utilstrækkelig. Jeg vil haabe, at det ærede Thing taften vil følge det samme Exempel, især efterat jeg vel kan sige, at mit Endringsforslag er blevet accepteret af den ærede Justitsminister, der saa godt som nogen Anden kan bedømme Forholdet, efterat denne Anstalt har staaet i Rapport med Justitsvæsenet lige siden sin Begyndelse i Aaret 1836 — jeg siger, at mit Forslag maa ansees for at være accepteret af den ærede Justitsminister, der paa Grund heraf maa antages at kjende den praktiske Side af Anstalten, og det bliver dog den, hvorpaa det dog til Syvende

og Sidst kommer an. Jeg troer ikke, at den Omstændighed, at et enkelt Medlem stiller Forslaget, bør være noget Afgjørende; jeg troer, at det ærede Thing vil i dette som i andre Tilfælde see hen til Forslagets Realitet og ved Afstemningen ikke lade sig bevæge af det enestaaende Moment som Indvending, at Forslaget er stillet af et enkelt Medlem og ikke af det samlede Finantsudvalg; thi paa samme Maade kunde man jo forfølge Conseqventsen og sige, at et enkelt Medlem som Mindretal i Udvalget i Grunden ikke har den samme Ret til at indbringe Forslag som det øvrige Antal af Udvalgets Medlemmer. Jeg siger ikke, at en saadan Indvending bør gjøres, men det forekommer mig, at, naar man vil tabe sig i formelle Spidsfindigheder, kan man ogsaa komme med en saadan Indvending. Da der egenlig ingen Indvending er fremkommet mod, hvad jeg har anført om denne Anstalts Gavnlighed, om det store Held, hvormed den har virket, og om den Anerkjendelse, som dens Bestyrelse har fundet, saa skal jeg ikke videre indlade mig paa Realiteten. Motiverne til at stille et saadant Forslag havde imidlertid ligesaa vel det samlede Finantsudvalg som det enkelte Medlem. Finantsudvalget har modtaget den samme Opfordring dertil som jeg, ved at erholde omdeelt og ved at modtage det Skrift, hvortil jeg har henholdt mig, og dersom Thingets Finantsudvalg eller ogsaa Udvalgets enkelte Medlemmer ikke fandt tilstrækkelige Oplysninger i Skriftet, saa havde de Herrer Medlemmer af Finantsudvalget den samme Udvei som jeg, at henvende sig til Comiteens enkelte Medlemmer og saae de Oplysninger, de maatte mangle. Jeg troer derfor, at det Forslag, jeg har stillet, hverken er umotiveret